

DON KICHOT

Až mi jednou bude dvě stě padesát
a počítat roky přestane mě bavit,
až ucítím na sto honů, kdo mi chce lhát,
a moje první žena mě začne znovu zdravít,

až mi jednou bude dvě stě padesát,
svět se bude točit stejně nakřivo,
narovná si záda a půjdu se prát
za jedno dobře natočený, poctivý pivo.

Až si v dlani napočítám tisíc vyschlejších řek
a na ostrý tváři břitva se otupí,
budete mě prosit, ať prozradím ten lék,
po kterým se roky tak pěkně kupí.

- - -

Mám svůj důvod roztáčet větrný mlýny,
na vizitce Don Kichot a na duši blednou stíny.

- - -

Nepošlu vás k čertu, půjdeme k vodě
a ze všech vašich diářů vytrháme listy
a z těch listů poskládáme papírový loď,
už se houpou na hladině, už se osud čistí,

až mi jednou bude dvě stě padesát
a počítat roky přestane mě bavit,
pak to všechno kolem začnu teprv milovat
a to, co jsem rozbil, budu umět spravit.

- - -

Mám svůj důvod roztáčet větrný mlýny,
na vizitce Don Kichot a na duši žádný stíny.

- - -